

(21)

reméltos beadvény!

Fővárosi Törvényszék
Budapest
Csalogány u 47-49.
1027

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 1536-0 / 2013
Erkezett:	2013 OKT 22.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	PF

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 6.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Erkezett:	2013 -09- 05
PÉLDÁNY:	5 + 1 példány
MELLÉKLET:	2 KÖZTÜK: 1 példány
FÓLAJSTROMSZÁM:	21778/11
UTÓIRATON:	

18.k

89

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] panaszosok 1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a t. Fővárosi Bíróság elé:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy panaszomnak helyt adni, és ennek keretében megállapítani szíveskedjék, hogy

A Kúria Kfv. III. 37.266/2012/9. szám alatti ítélete - az ahhoz alapul szolgáló, a Fővárosi Törvényszék 18.K 31.778/2011/14. számú ítélete, illetve Budapest Főváros XX. Kerület, Pesterzsébet Önkormányzatának Képviselő-testülete VG-13018/3/2011. számú határozata és a Budapest Főváros XX. Kerület, Pesterzsébet Önkormányzatának Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság VA-39239/4/2010. és VA-39239/5/2010. számú határozatai - sértik az Alaptörvényben biztosított jogbiztonsághoz, a tulajdonhoz, a vállalkozás szabadságához és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogainkat.

Az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdése alapján: "Magyarország független, demokratikus jogállam."

A támadott döntések sértik ezen alapelvet, mivel a jogállamiság elvéből származtatott jogbiztonság elvével ellentétes módon, az építésügyi hatóság jogkörét elvonva, az önkormányzati képviselőtestület határozata döntött építésügyi ügyben

M) Cikk (1) bekezdése alapján: "Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik."

1

A támadott döntések következtében sérül a vállalkozás szabadságának elve is, mivel a döntések következtében előálló tulajdonelvonással a panaszosok vállalkozása teljes mértékben ellehetetlenül.

XIII. Cikk (1) bekezdése alapján: *"Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár."*

A támadott határozatok sértik a tulajdonhoz való jogot, mivel azok alapján a panaszosok tulajdona lebontásra, és így a tulajdonosoktól való teljes elvonásra ítéltetett.

Ennek körében a döntések nem voltak figyelemmel arra, hogy az illetékes önkormányzatnak a tulajdonával történő szabad rendelkezése mellett sem sérülhet a panaszosok tulajdonhoz való joga, azaz a tulajdoni formák egyenrangúsága ellenére az önkormányzati tulajdon indokolatlan módon elsődlegességet élvezett a panaszosok tulajdonjogával szemben.

XXIV. Cikk (1) bekezdése alapján: *"Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."*

A támadott bírói döntések sértik a tisztességes eljárás elvét is, mivel az eljárás során nem vették figyelembe azt, hogy a közigazgatási eljárás során a mérlegelési jogkörben meghozott döntése keretében is számot kellett volna adni az okszerű mérlegelés szempontjairól, amelyre egyáltalán nem került sor.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. évi törvény 26. § (1) bekezdése alapján:

"Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz feltételei az ügyben fennállnak, mivel

- Az Alaptörvénybe ütközik az 59/1995. 8X.20.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 6. § (1) bekezdése, mely szerint közterület-használati hozzájárulás csak ideiglenes jelleggel adható, ez ugyanis abban az esetben, ha az ingatlanon más személy a tulajdonában álló felépítményt épít, a tulajdonjog elvonásához vezet.

- panaszosok az egyedi ügyben érintettek, abban ügyfélként, majd felperesként vettek részt

- a jogorvoslati lehetőségeket teljes körűen - a rendkívüli jogorvoslatot is beleértve - kimerítették

Panaszom indokolásául az alábbiakat adom elő:

I. Történeti tényállás

I/1. panaszosok tulajdonát képezi a Budapest XX. kerület 170204/10 hrszú, természetben a Budapest, XX. kerület Baross utca - Topánka utca sarkán lévő ingatlanon álló 17 m² területű vendéglátó-ipari (büfé) üzletkör nyilvántartású és 39 m² területű vegyes élelmiszer kereskedés funkciójú felépítmény, illetve egy 68 m² területű cukrászda funkciójú felépítménynek, mely egy pavilonsor része. A felépítmény építési engedély birtokában épült.

Panaszosok a felépítményre vonatkozó, 2010. december 31. napjáig szóló közterület-használati hozzájárulás meghosszabbítása iránt terjesztett elő kérelmet az első fokon eljáró Gazdasági és Városfejlesztési Bizottságnál.

A Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság a 2010. december 14. napján kelt, VA-39239/4/2010. számú határozatával panaszosok kérelmének nem adott helyt, a pavilon további üzemeltetéséhez és a közterület-használathoz nem járult hozzá. A Bizottság kimondta, hogy *“A közterület eredeti állapotának helyreállítását, - a közmű csatlakozások megszüntetése, a felépítmény elbontása az alapokkal együtt, az alapok helyének feltöltése tömörítéssel, tereprendezéssel, a bontási és haszonanyagok elszállítása, stb., - kártalanítási igény nélkül legkésőbb 2010. március 31-ig kell elvégezni.”*

A Bizottság a határozatát azzal indokolta, hogy az Önkormányzat a területet “más célra” kívánja hasznosítani.

A Bizottság a döntésének alapjául a Budapest Főváros Közgyűlésének a közterületek használatáról és használatának rendjéről szóló 59/1995. (X.20.) Főv. Kgy. rendeletének 12. § (1) bekezdését jelölte meg, mely szerint: *„Ha a közterület-használati hozzájárulás megszűnik, a jogosult kártalanítási igény nélkül köteles a közterület eredeti állapotát - különösen annak tisztaságát - haladéktalanul helyreállítani.”*

A Bizottság a VA-39239/5/2010. számú határozatával a fentebb megjelölt határozatát akként módosította, hogy az eredeti állapot helyreállításának határideje 2011. március 31. napja.

Panaszosok a határozatok ellen törvényes határidőben fellebbezést, majd jogi képviselőjük útján fellebbezés-kiegészítést terjesztettek elő. A fellebbezés kiegészítésében elsődlegesen a Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság határozatainak megváltoztatását és a közterület-használati hozzájárulás megadását, másodlagosan a Bizottság határozatainak megsemmisítését és a Bizottság új eljárásra utasítását kérték.

A Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság úgy döntött, hogy a határozataiban foglaltakat továbbra is fenntartja és felperes fellebbezését a Képviselő-testület elé terjesztette.

Budapest Főváros XX. Kerület, Pesterzsébet Önkormányzatának Képviselő-testülete a 2011. március 11. napján kelt, VG-13018/3/2011. és VG.-13021/3/2011. számú határozatával panaszosok fellebbezését elutasította és a Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság VA-39239/4/2010. és VA-39239/5/2010. számú határozatait helybenhagyta azzal a módosítással, hogy *“A közterület eredeti állapotának helyreállítását, - a közmű csatlakozások megszüntetése, a felépítmény elbontása az alapokkal együtt, az alapok helyének feltöltése tömörítéssel, tereprendezéssel, a bontási és a haszonanyagok elszállítása, stb., - kártalanítási igény nélkül legkésőbb 2011. május 31. napjáig kell elvégezni.”* A Képviselő-testület döntését azzal indokolta, hogy az Önkormányzat a területet más célra kívánja hasznosítani.

A Képviselő-testület a döntésénél az alábbiakra hivatkozott: Panaszos 1983-ban kapott közterület-használati és építési engedélyt. A határozat szerint az építési engedélyt ideiglenes jelleggel kapta meg. Az építési engedély, mint okirat nem ideiglenes, azonban a hatálya az, ideiglenes ugyanis a felépítmény és annak a földrészletnek a használata, amit az építési engedély biztosított. A Képviselő-testület hivatkozása szerint ezt támasztja alá az is, hogy a határozat rendelkezése szerint az ideiglenes építmény eltávolítását és a közterület eredeti állapotának helyreállítását kártalanítási igény nélkül köteles az engedélyes elvégezni.

A Képviselő-testület a határozatában hivatkozik a Föv. Kgy. rendelet 6. § (1) bekezdésére - mely szerint közterület-használati hozzájárulás csak ideiglenes jelleggel adható meg.

A Képviselő-testület a döntésénél az alábbiakra hivatkozott: Felperes az 1983-ban kiadott és [REDACTED] [REDACTED] nevére szóló közterület használati és építési engedély átírásával jutott az építmény használati és üzemeltetési jogához. A közterület használati és építési engedély kiadásáról szóló határozat szerint az építési engedélyt ideiglenes jelleggel adta ki a hatóság. Az építési engedély, mint okirat nem ideiglenes, azonban a hatálya az, ideiglenes ugyanis a felépítmény és annak a földrészletnek a használata, amit az építési engedély biztosított. A Képviselő-testület hivatkozása szerint ezt támasztja alá az is, hogy a határozat rendelkezése szerint az ideiglenes építmény eltávolítását és a közterület eredeti állapotának helyreállítását kártalanítási igény nélkül köteles az engedélyes elvégezni.

A Képviselő-testület a határozatában hivatkozik a Föv. Kgy. rendelet 6. § (1) bekezdésére - mely szerint közterület-használati hozzájárulás csak ideiglenes jelleggel adható -, valamint a 12. § (1) bekezdésére.

A Képviselő-testület utalt továbbá arra is, hogy a használatba vételi engedélyt követő pavilon bővítési és közterület-használati díj mértékét megállapító további határozatok is rendelkeznek a kártalanítási kötelezettség nélküli, saját költségen történő helyreállítási kötelezettségről, amennyiben a közterület-használati hozzájárulás megszűnik.

I/2. A közigazgatási döntés ellen panaszosok határidőben annak felülvizsgálata iránti keresetet terjesztettek elő az illetékes Fővárosi bíróságon, azonban az keresetet a támadott határozat helybenhagyása mellett elutasította

I/3. Ezen ítélet ellen panaszosok felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Kúriához, amely hivatkozott számú ítéletével a korábbi döntést helybenhagyta.

Valamennyi döntés az alaptörvényben biztositott jogokat sért, alábbiak szerint:

Álláspontom szerint jelen eljárás tárgyát képező „pavilon” ingatlannak minősül.

Egy felépítmény ingó vagy ingatlan jellegét kétség esetén a földterülettel való összefüggése dönti el, azaz hogy ez az összefüggés alkotórészi vagy tartozéki jellegű. A Ptk. 95. §-ának (1) bekezdése értelmében alkotórész mindaz, ami a dologgal olyképpen van tartósan egyesítve, hogy az elválasztással a dolog vagy elválasztott része elpusztulna, illetőleg az elválasztással értéke vagy használhatósága számottevően csökkenne.

A Ptk. Kommentár szerint:

„Főszabály szerint az alkotórész a fő dolog jogi sorsában osztozik. A Ptk. alapján azt tekintjük alkotórésznek, amely a dologhoz olyan szorosan kapcsolódik, hogy az elválasztással a dolog vagy az elválasztott rész elpusztulna, illetve értéke vagy használhatósága jelentősen csökkenne. Ingatlan esetében a földrészletnek az épület, a növényzet és egyéb építmény (kerítés, akna) lehet alkotórésze.”

„Ingatlanon álló építmény:

A földrészleten álló építmény az ingatlan alkotórésze. Ily módon alkotórésznek minősül a telken épült garázs, és ennek megfelelően tulajdonjogi szempontból a garázs osztja a telek jogi sorsát.”

„Pavilon:

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a közterületre állított pavilon a földterületbe való mechanikus bekapcsolás ellenére is megtartja ingó jellegét és így tartozéki minőségét, feltéve, hogy az ingatlanba való beolvasztás nyilvánvalóan ideiglenes célzatú.”

A tárgybeli felépítmény alapja B 70-es minőségű betonlap, a sarokpontokon 90 cm-es mélységben, illetve aljzat, mely 15-20 cm kavicszóráson került megépítésre. A felmenő falakat a vázszerkezet között (vázszerkezet zártszerelvény) salakgyapot hőszigetelés, külső-belső felületén beton, illetve lambéria burkolat felhasználásával készült. A födém könnyűszerkezetes, alumínium héjalású. A padozat mozaik burkolattal ellátott.

Felperes tulajdonában álló, pavilonnak nevezett felépítmény a fentiek értelmében

azért minősül ingatlanak, mert olyképpen van egyesítve a földdel, hogy nem lehet anélkül elválasztani, hogy maga a felépítmény el ne pusztulna. Az egyesítés kétségkívül tartós jellegű, melyet mutat az építmény fentebb írott jellemzése, valamint az, hogy már 1983 óta, azaz 28 éve ugyanazon a helyen, ugyanúgy áll. A pavilon tehát nem ideiglenes jellegű építmény, amely állagsérelem nélkül szétbontható, elszállítható, hiszen a lebontással a pavilon szerkezete olyan mértékben károsodna, gyakorlatilag megsemmisülne, így azt a tulajdonos a későbbiekben nem tudná rendeltetésszerűen használni.

A pavilon ideiglenes jellegét a Képviselő-testületi hivatkozással ellentétben nem támasztja alá azon körülmény, hogy a hatóság az építési engedélyt ideiglenes jelleggel adta meg. **A pavilon ingatlan jellegét, vagyis azt, hogy tartós-e az egyesítés, ugyanis a földdel történő fizikai összekapcsolás, a földdel történő egyesítés határozza meg, nem pedig a hatóság jogi aktusa.**

A Legfelsőbb Bíróság álláspontjának értelmezése szerint a pavilon csak akkor minősül ingóknak, ha a földre való beolvasztás ideiglenes célzatú. Fentekre tekintettel perbeli pavilon semmiképpen nem minősíthető ideiglenes jellegűnek, így a pavilon ingatlanak minősül.

E körben utalni kívánok arra, hogy a Képviselő-testület azon döntését, hogy felperest a közterület eredeti állapotának kártalanítási igény nélküli helyreállítására kötelezte, azzal kívánja magyarázni, hogy az 1983-ban eljáró hatóság a közterület-használati és építési engedélyről szóló határozata szintén utalt már a közterület eredeti állapotának kártalanítási igény nélküli helyreállítására, mint ahogy a későbbi, közterület-használati hozzájárulásról szóló határozatok is. A Képviselő-testület tehát saját jogszabálysértő döntését korábbi jogszabálysértő döntésekkel kívánja alátámasztani.

Álláspontom szerint azonban a Képviselő-testület döntését nem teszi jogszerűvé és megalapozottá azon körülmény, hogy a közterület-használatról szóló korábbi döntések is jogszabálysértők voltak. A Képviselő-testület a saját jogszabálysértő döntését korábbi, szintén jogsértő határozatokra történő hivatkozással kívánja legalizálni.

A leírtakra tekintettel tehát kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes tulajdonában álló építmény ingatlanak minősül.

A támadott határozatok tehát azzal, hogy a panaszosok részére kötelezettségként írják elő a terület elhagyását és kiürítését, egyúttal az építmény bontására is kötelezi őket, az önálló ingatlan-tulajdonhoz való jogukat sérti.

Egyértelműen megállapítható ennek tükrében, hogy panaszosok tulajdonjogának semmibe vételére, a terület eredeti állapotban való visszabocsátására - quasi önálló ingatlanának elbontására - történő kötelezés kártalanítási igény kizárásával szándékos károkozás, hisz a Magyar Köztársaság által az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogától kívánja őket implicit módon megfosztani.

A tulajdonhoz való jog tehát alkotmányos alapjog. Az Alkotmánybíróság

gyakorlatában a tulajdonhoz való jog megítélése az alapjogok megítélésének sorsát osztja.

Jelen esetben az eredeti állapotba történő visszaállításra kötelezéssel (bontásra kötelezéssel) a panaszosok tulajdonjoga lényeges tartalmában szenved korlátozást, ami a gyakorlatban a fentebb írottak szerint a tulajdonjog elvonását jelenti. A tulajdonjog alapjogi jellegére tekintettel ezen korlátozást kizárólag törvény állapíthatja meg, ezzel szemben azonban a támadott bírósági ítéletek által jóváhagyotta **képviselő-testületi határozatnak az eredeti állapot visszaállítására kötelező rendelkezését a Fővárosi Közgyűlés rendeletére alapította. Az 59/1995. (X.20.) Főv. Kgy. rendeletének 12. § (1) bekezdése azonban ellentétes a Magyar Köztársaság Alkotmányának 13. § (1) bekezdésével.**

A Városfejlesztési Bizottság VA-18033/12/2008. számú, 2008. december 12-én kelt határozatában - mely a közterület használatát 2009. január 1. és 2010. december 31. közötti időszakra engedélyezte - az alábbiakat rögzítette: *“Az elmúlt fél évben tisztázódott, hogy a KÖZLEKEDÉS Fővárosi Tervező Iroda KFT. Pesterzsébet területére vonatkozó forgalomtechnikai tanulmányterve szerint a Baross-Topánka utcai csomópont körforgalmúvá történő átépítése a pavilont nem érinti, lebontása az új forgalmi rend kialakításához nem szükséges.”* A jelen eljárás tárgyát képező határozat ugyanakkor egy újabb célról tesz említést (*“az Önkormányzat a területet más célra kívánja hasznosítani”*) azonban ezen újabb cél nem ismert senki előtt, és a támadott Kúriai döntés szerint. ennyi indoklás elegendő is annak okán, hogy a z Önkormányzat tulajdonosként rendelkezett a területtel - nem volt tekintettel azonban arra az érvelés, hogy az önkormányzati tulajdon feletti rendelkezés gyakorlása - a tulajdoni formák egyenrangúságának elve okán - nem sértheti mások, jelen esetben a panaszosok alapvető tulajdonosi jogosítványait.

A támadott határozatok és az azokban foglalt önkormányzati döntés sértik felperes tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjogát, jelentős jog- és érdeksérelmet, valamint vagyoni kárt okoznak, s mindezt egy ismeretlen “más cél” érdekében.

2./ Hivatkoztak és s továbbiakban is hivatkoznak panaszosok arra is, hogy a Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság, valamint a Képviselő-testület a felperes közterület-használati engedélye tárgyában mérlegelési jogkörében hozta meg döntését. **A döntésének meghozatala során azonban az általa figyelembe vett szempontok, vagyis mérlegelésének szempontjai nem állapíthatóak meg, a hatóság a döntése okaként pusztán megjelölte a “más célt”.**

A Pp. 339/B. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

“339/B. § Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.”

Felperes által támadott határozat tehát azon okból is jogsértőnek minősül, mivel nem

felel meg a Pp. idézett rendelkezéseinek. Így a támadott ítélet sérti a panaszosok tisztessége eljáráshoz fűződő jogát, hiszen kötelező törvényi rendelkezés ellenére sem lehetnek mai napig tisztában azzal, hogy milyen érdek okán kívánják tulajdonukat és megélhetésüket elvenni.

3./ Hivatkozni kívánok továbbá arra is, hogy Tekintettel arra, hogy a pavilonok építménynek minősülnek, azok bontását az épített környezet kialakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Éptv.) 34. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének d) pontja építésügyi hatósági eljárás lefolytatásához kötött tevékenységként szabályozza:

„34. § (1) Építési tevékenység végzéséhez jogszabályban meghatározott esetekben építésügyi hatósági eljárás lefolytatása szükséges.

(2) Az építésügyi hatósági eljárásfajták:

*d) bontási,
eljárás.”*

Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése értelmében az építésügyi hatósági feladatokat első fokon a települési, fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője látja el.

A támadott határozatot, amely az eredeti állapot helyreállítását - és ezzel a bontásra kötelezést - kimondja, Pesterzsébet Önkormányzatának Képviselő-testülete hozta meg, holott az épület elbontására kötelezés jegyzői hatáskörbe tartozik.

A Ket. 20. § (1) bekezdése előírja, hogy a közigazgatási szerv a hatáskörébe tartozó ügyben köteles eljárni.

„20. § (1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén, valamint kijelölés alapján köteles eljárni.”

A Ket. 121. § (1) bekezdésének b) pontja akként rendelkezik, hogy a jogorvoslati eljárásban a közigazgatási szerv döntését meg kell semmisíteni, ha az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe.

Fentiekre tekintettel álláspontom szerint jogszabálysértő a támadott határozat azon része, melyben a Képviselő-testület jegyzői hatáskörben eljárva felperest a felépítmény elbontására kötelezi.

Mindennek tükrében a támadott ítélet - mely jóváhagyta a korábbi döntéseket - sérti a jogbiztonság alkotmányos alapelvét is, hisz törvény által telepített hatósági feladatokat vont el azon közigazgatási határozat, amelynek felülvizsgálata során ezen tényt nem találták jogszabályba ütközőnek az eljáró bíróságok, holott a közigazgatási perekben feladatuk épp a törvényesség feletti örökös, a jogállamiság és a jogbiztonság elveinek érvényesítése lenne.

Budapest, 3 szeptember 2. napján

Tisztelettel:

[Redacted]
[Redacted] gyv [Redacted]
[Redacted] k [Redacted] n

[Redacted]
[Redacted]
tel./fax: 303-6739